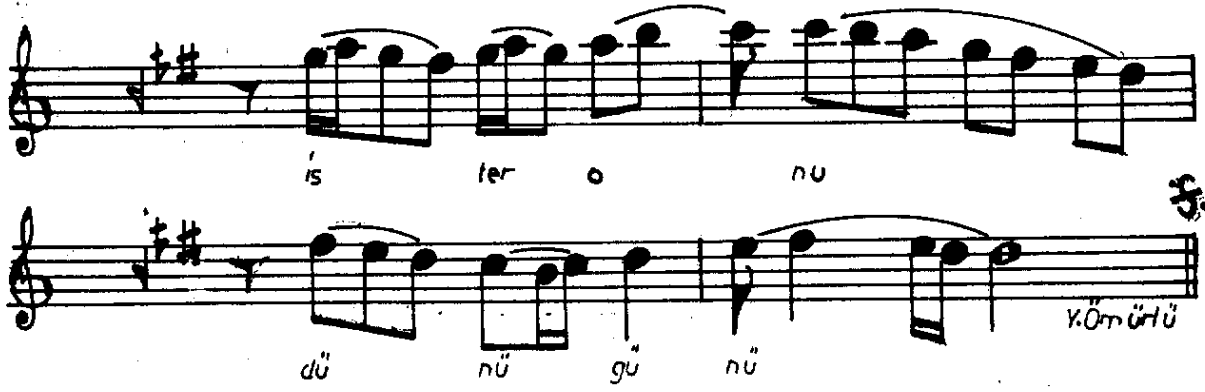

HÜZZÂM
(İlahî)

DÜYEK

EYYÛBÎ DERVÎŞ ALÎ RIZA

Nakkaşımız bizi ezel bî-levn ü renk yazıp dÜrÜr
Levh-i gönülden gayrının nakşını hep bozup dÜrÜr

Neyler âşık cân ü teni ister onu dün ü günÜ
Gel gör onu sevenleri dü cihandan bezip dÜrÜr

Yer gök dahi eğlenmeden "kālû belâ" söylenmeden
Kendi cemâlin görmeğe gözgümüzü düzüp dÜrÜr

Kullâp urup cânımıza dün gün çeker kend'özüne
Nicaleri Mansur'leyin kul oluben tozup dÜrÜr

Bu EŞREFOĞLU RUMI'yi aşk deryâsının mevcleri
Taştan taşa çala çala mahv eyleyip ezip dÜrÜr (1)